

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 628. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868593232.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Sveg han end aldrig sin Fortid, han var ingen Arbejder i Frihedens Tjeneste. Den sidste Del af hans Liv er gaaet hen i Lediggang. Han begyndte i Aaret 1839 som Digter og kritisk Forfatter*). Han naaede sit Højdepunkt med *Gedichte eines Lebendigen*. Han giftede sig - meget rigt - med en ung Jødinde, der var begejstret for hans Poesi. Efter Februarrevolutionen optraadte han straks i Paris som Fører, og faldt i Spidsen for en af Tyske og Franske bestaaende republikansk Arbejderkolonne ind i Baden, men blev den 27. April slaaget af de württembergske Tropper og skyldte kun sin Hustrus Mod at han undkom. Heine har i *Simplicissimus* I givet en blodigt satirisk, men meget uretfærdig Skildring af dette Herweghske Felttog. Hans Hustrus klare og sanddru Fremstilling af Oprørsbevægelsens hele Gang og af hendes Mands Deltagelse i den, har siden da godtgjort, at manglede han end den taktiske Indsigt, han ikke gav sig ud for^{*} 629 at besidde, saa var han dog en tapper Mand. Han levede saa i Emigrantkolonien i London Emigranternes fordærveligt ørkesløse Liv; de havde bogstaveligt intet Andet at gøre end at smedde frugtesløse Planer til nye Opstande og forelske sig i hinandens Koner. Den store russiske Revolutionær Alexander von Herzens Hustru forelskede sig i Herwegh, og det kom til et tragisk Sammenstød. Senere var Herwegh bosat i Paris og Zürich og førte her et uvirksomt Liv, stadigt lige misfornøjet med Tingenes Gang i Tyskland. Som Kinkel, som Moritz Hartmann formaaede han til sin Død (1875) ikke at forsone sig med den Magtudfoldelse, hvortil det tyske Rige naaede paa Frihedens Bekostning. Sin Ungdoms Idealer opgav han aldrig; selv for Heine, som havde haanet ham, bevarede han mandigt sin Begejstring.